Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ.
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Inserate mai primescŭ în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LVI.

„Gazeta“ ese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe anŭ.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brasovŭ:
a administrațiune, piața mare, Têrgulŭ Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 31. Brașovŭ, Joi, 11 (23) Februarie 1893.

Prigonirea Slovacilorŭ.

Brașovŭ, 10 Februarie v.

Naționaliștii slovacĭ dau de unŭ timpŭ încóce semne de viéță fórte îmbucurătóre. Nu puțină îngrijire le-a cășunatŭ Ungurilorŭ dela putere adunările poporale slovace ținute ḑilele trecute.

Scopulŭ acestorŭ adunărĭ era de a protesta în contra căsĕtoriei civile și a matriculelorŭ civile, dér totodată de a suleva și cestiunea naționalităților, pretinḑênd deplina egală îndreptățire pentru aceste. Adunările din Modra și din Theissholz, comitatulŭ Gömör, au mai cerutŭ o autonomiă după teritorii naționaliste, votulŭ universalŭ cu votare secretă și au declaratŭ, că pe câtă vreme, voința poporului slovacŭ nu se va puté manifesta la alegerĭ, Slovacii vorŭ observa cea mai completă abstinență la alegerile de deputatŭ.

Firesce că astfelŭ de manifestărĭ au trebuitŭ sĕ displacă micilorŭ tiranĭ din comitate și la adunarea representanței din Pojunŭ, s'au făcutŭ enunciațiunĭ și s'au luatŭ hotărîrĭ, carĭ suntŭ de natură a încorda și mai multŭ raporturile Ungurilorŭ cu naționalitățile și a aduce lucrurile la estremŭ.

Ba pașalele administrative din Turoțŭ-St.-Mărtinŭ nu s'au mărginitŭ la declarărĭ și hotărîrĭ, ci au pășitŭ la fapte împiedecândŭ în modŭ scandalosŭ de violentŭ ținerea adunărei poporale slovace, conchiămate în acestŭ orașŭ pe ḑiua de 19 Febr. c.

Intr'unŭ timpŭ când tótă țéra este agitată de nemulțămirĭ de totŭ soiulŭ, când în cestiunile bisericescĭ-politice poporațiunea se divizéză în douĕ tabere și se pregătesce o luptă crâncenă, reacționarii din fruntea comitatului Pojunŭ au îndrăsnéla de a propune nouĕ mĕsurĭ despotice în contra Slovacilorŭ. Ba unŭ anumitŭ Bacsak Pal a propusŭ chiar sĕ se soliciteze dela dietă aducerea unei legĭ esceptionale, prin care sĕ se restrîngă libertatea și drepturile „preoțilorŭ și a dascălilorŭ panslaviștĭ.“ Și acéstă propunere monstruósă s'a primitŭ unanimŭ de cătră adunare!

Se ințelege, că acum în fața mișcării slovace, ce-i superă atâtŭ de tare, șoviniștii dela putere găsescŭ, că aicĭ este numai pretinsulŭ „panslavismŭ“ și „Rusia“ în jocŭ. Așa au făcut'o înainte și după 1848, așa o facŭ și aḑĭ. Nemulțămirea ce domnesce în poporŭ vorŭ sĕ-o încarce numai în spinarea unorŭ preoțĭ și dascălĭ „agitatorĭ“, carĭ arŭ sta în legătură cu panslaviștii.

Tactica acésta este destulŭ de cunoscută și deochiată la tóte națiunile nemaghiare din Ungaria și Transilvania. Cu ea și cu mĕsurile „energice“ de restricțiune, ce le propunŭ despoții de prin comitate, însĕ nu vorŭ puté dobêndi decâtŭ resultatele cele mai triste negative.

O împrejurare fórte importantă este de remarcatŭ în lupta desperată, ce-o pórtă naționaliștii slovacĭ cu sistemulŭ asupritorŭ ungurescŭ. E adevĕratŭ, că ei primescŭ unŭ ajutorŭ moralŭ și materialŭ din afară, dérŭ nu dela Rusia, ci dela frații lorŭ emigrațĭ în America, carĭ acolo au fundatŭ patru ḑiare marĭ slovace și ducŭ o viață națională fórte desvoltată sub scutulŭ libertății nordamericane.

Aceștĭ Slovacĭ trimitŭ ḑiarele lorŭ, broșurĭ și foi volante conaționalilorŭ rĕmașĭ acasă și prin acésta nu puținŭ contribue la deșteptarea și nutrirea sĕmțului națiunalŭ în poporulŭ slovacŭ. Inzadarŭ se indignéză puternicii din comitatele Ungariei de nordŭ din causa acésta. Ei culegŭ acuma fructele sĕmênței ce au sĕmĕnat'o.

Slovacii emigrațĭ în America, nu s'au dusŭ acolo de plăcere, ci din causa miseriei și a asupririlorŭ de acasă. Mulțĭ dintre ei începŭ acuma a se reîntórce acasă, aducêndŭ cu sine micĭ averĭ câștigate prin muncă în America. Nu-i mirare apoi décă aceștia devinŭ acasă pionerii naționalismului slovacŭ și suntŭ gata a aduce jertfe pentru recâștigarea egalei îndreptățirĭ a națiunei slovace.

Prigonirea Slovacilorŭ pe o scară mai întinsă, așa cum este ea dorită, proiectată și pretinsă de cătră corifeii șoviniștĭ ai comitatului Pojunŭ, va contribui în asemenĭ împrejurărĭ numai de-a deștepta și mai puternicŭ sĕmțulŭ naționalŭ în sînulŭ poporului slovacŭ, care în privința acésta a rĕmasŭ încă fórte multŭ îndĕrătŭ din causa renegatismului, de care este încă bântuitŭ în mare mĕsură.

Din punctulŭ acesta de privire nu putemŭ decâtŭ sĕ ne bucurămŭ de pornirile violente din Pojunŭ, carĭ vorŭ contribui numai la o soluțiune mai grabnică a cestiunei naționalităților, și încheiămŭ cu cuvintele ḑiarului naționalŭ slovacŭ „Narodnie Noviny“, care în numĕrulŭ sĕu din urmă vorbesce de lupta națiunilorŭ asuprite și 'și ia ca esemplu răbdarea și energia Irlandezilorŭ:

„In vecĭ nu se póte pĕcătui nepedepsitŭ în contra națiunilorŭ... Puterea statului este și rĕmâne mulțămirea națiunilorŭ!“

CRONICA POLITICA.

— 10 (22) Februarie.

Sub titlulŭ „Panslaviștii în Pojunŭ“ foile unguresci aducŭ raporturĭ amĕnunțite despre decurgerea adunărei comitatense din Pojunŭ ținută la 20 Februarie n. In ședința acésta, spunŭ foile maghiare, s'a tractatŭ afacerea agitațiunei panslaviste. Fostulŭ vicespanŭ *Bacsák* Pál a adresatŭ o interpelațiă cătră vicespanulŭ *Klempa*, la care acesta a rĕspunsŭ, că adunarea slovacă a decursŭ în ordine bună, programulŭ a fostŭ publicatŭ înainte și adunarea a fostŭ însinuată după tóte regulele. Luà apoi cuvêntulŭ fișpanulŭ conte Iosifŭ *Zichy*, care, într'o vorbire mai lungă, a desvoltatŭ vederĭ politice „ponderóse“. El vorbi despre adunarea dela Modor și ḑise, că ea s'a abătutŭ dela programŭ, discutându-se acolo și asupra sorții unei naționalitățĭ apăsate. Și acésta se întêmplă când în America și Praga se publică broșurĭ contrare statului maghiarŭ, carĭ se contrabandéză în Ungaria, ér pe când poporulŭ slovacŭ din părțile nordice ale țĕrii este agitatŭ astfelŭ, pe atuncĭ în Modor se spune, că Slovacii se alătură la acéstă direcțiă. Luà apoi cuvêntulŭ turbatulŭ șovinistŭ *Bacsák*, care ḑise între altele, că agitația panslavistă a trecutŭ și în comitatulŭ Pojonŭ și ea amenință pacea și ordinea; panslaviștii în Ungaria conspiréză în secretŭ contra statului, și scopulŭ lorŭ nu este altulŭ decâtŭ *gravitarea spre Rusia*. Acestei cochetării cu Rusia trebue sĕ i-se facă sfîrșitŭ. Propune decĭ, ca sĕ se trimită dietei o adresă cu rugarea, ca *cerculŭ de influință alŭ preoțilorŭ și învĕțătorilorŭ slovacĭ sĕ se stabiléscă prin o lege deosebită și orĭ ce călcare a legii sĕ fiă pedepsită cu mare asprime.* Șoviniștii au însoțitŭ vorbirea la Bacsák cu furtunóse aplause și aprobărĭ. La fine fișpanulŭ Zichy reasumà cele spuse și puse propunerea la votŭ. Cei presențĭ *o primiră cu unanimitate.* — Étă cum Ungurii voiescŭ sĕ sugrume orĭ-ce mișcare a naționaliștilorŭ slovacĭ. Sforțările lorŭ însĕ vorŭ rĕmâné zadarnice, căcĭ spiritulŭ de naționalitate nu-lŭ vorŭ puté ei stinge măcarŭ de arŭ fi încă de ḑece orĭ atâția pe câțĭ suntŭ, ér prin astfelŭ de sĕlbatice procedeurĭ nu vorŭ face decâtŭ sĕ deștepte în contra lorŭ ura și disprețulŭ popórelorŭ nemaghiare, carĭ le suferŭ aḑĭ tóte nelegiuirile.

*

In Camera italiană D. *Brin*, rĕspunḑêndŭ la interpelarea d-lui Lucifero, în privința aprecierilorŭ d-lui Caprivi la comisiunea militară despre situațiunea Italiei, a ḑisŭ, că nimicŭ nu-ĭ autoriséză a crede, că Italia este acum mai puținŭ consi-

---

FOILETONULŬ „GAZ TRANS.“

O escursiune

din Făgărașŭ prin comuna Breaza la muntele Smida și Trăsnita și de aicĭ peste vêrfulŭ Bândii și vêrfulŭ Urlii, la Tripon, curmătura și vêrfulŭ Zêrnei și la vêrfulŭ Ludișorului și inapoi pe plaiulŭ Brezei. Steluțele de munte (Edelweiss, Lănărică) din „Trăsnita.“

(Urmare.)

Ajunsŭ sub stânca, pe care erau frumóseIe florĭ din fața mea, voiam sĕ le apucŭ, sĕ le smulgŭ de acolo spre a fi ale mele, dérŭ în zadarŭ, căcĭ stânca, plecată ceva spre vale, nu mĭ permitea acésta, fiindŭ și florile puținŭ cam susŭ. Am chiămatŭ pe unulŭ din conducĕtorĭ și așeḑându-lŭ lângă stâncă, eu m'am suitŭ mai întâiu pe genunchii și apoi pe umerii lui și astfelŭ am culesŭ de pe puternica stâncă primele trei „Steluțe“, ce le-am vĕḑutŭ pentru prima dată așa, cum crescŭ și trăescŭ în straturile lorŭ de stâncĭ.

Erau trei steluțe fórte desvoltate și fórte marĭ, după cum numai rarŭ se potŭ vedé atarĭ esemplare. Tóte trei erau crescute din o rădĕcină. Le-am culesŭ și le am așeḑatŭ cu îngrijire la pălăriă.

Păstrezŭ aceste florĭ și acum, ca unŭ rarŭ și pré frumosŭ suvenirŭ din o escursiune atâtŭ de periculósă, și tot-déuna îmĭ aducŭ aminte cu mare însuflețire și cu o amintire de totŭ seriósă despre deosebita și puternica impresiune, ce mi a făcut'o farmeculŭ misteriosului domeniu de stâncĭ alŭ frumóselorŭ steluțe din muntele Trăsnita. Ele crescŭ în abundanță aicĭ, pe stâncile, ce se ridică ca și nisce forturĭ, ca nisce întăriturĭ puternice și amenințătóre. Câte una, dér de regulă câte douĕ-trei pănă și patru, crescute din o rădĕcină, le veḑĭ cum stau în înaltele și repeḑile straturĭ de stâncĭ pe cotórĕ gróse, cam de 2 milimetrii în diametru și lungĭ dela 20—30 c. m. cu o flóre grósă și lânósă, ca și când ar fi din postavŭ fórte finŭ făcute, în forma unei steluțe cu raḑe vioiu resfirate, fiindŭ flórea de o colóre albă verḑue, care colóre, după ce se uscă flórea, devine de totŭ albă. Așa stândŭ, le veḑĭ ca și cum ți-ar suride, ca și cum te-ar invita, ca și cum te-ar chiăma sĕ le iai sĕ le rupĭ de acolo, ca sĕ fiă ale tale. Ele suntŭ aicea ca nisce ḑîne din miturĭ, din poveștĭ, ca nisce ḑîne prefăcute în florĭ, carĭ îțĭ farmecă simțurile, făcêndu-te sĕ-țĭ uițĭ de marele pericolŭ, ce te amenință, alergândŭ și lăcomindŭ cu nesațŭ după ele. Suntŭ puternice regine domnitóre și ḑîne fermecătóre în misteriosulŭ și nepracticabilulŭ lorŭ domeniu, și nenorocitulŭ muritorŭ, carele ar îndrăsni numai sĕ încerce a întra peste totŭ loculŭ în domeniulŭ, în fortulŭ lorŭ, séu ar umbla după ele fără de-a fi cu cea mai mare precauțiune, de sigurŭ și fără dóră și póte, este fiulŭ peirei, este sigura lorŭ jertfă. Cotórele lorŭ, acoperite cu foi verḑui înguste și lungărețe, în formă de lăncĭ, suntŭ tare chișióse și unde crescŭ din crepăturile stâncilorŭ, rădĕcina lorŭ este așa de tare legată de pétră, de numai cu mare greutate eștĭ în stare a-le scóte din loculŭ lorŭ. Spre a-le smulge, trebue sĕ le tragĭ cu putere și cu precauțiune, ca sĕ nu țĭ tai mâna.

Noi nu am mai eșitŭ în susŭ pe scursura părĕului, ce pe atuncĭ era secŭ, căcĭ așa ceva ne-ar fi dusŭ în periculŭ sigurŭ, ci de și vedeamŭ pe stâncĭ deasupra nóstră multe și pré frumóse florĭ de steluțe, totușĭ am apucatŭ pe sub păretele de stâncĭ, ce se înălța de asupra nóstră, și icĭ colea, unde se putea, urcândŭ cu mare grijă pe elŭ, într'alesŭ am culesŭ o mulțime de florĭ de acestea, care de care mai frumóse, așa, că ne încărcaserămŭ jurŭ înprejurŭ pălăriile cu vîrste făcute din pré frumósele florĭ culese. Apoi ne-am mai luatŭ cu noi și florĭ înflorite cu planta întrégă, cu rădĕcinĭ cu totŭ, pe carĭ eu le-am săditŭ în straturile curții mele din Făgărașŭ.

Atâtŭ eu, câtŭ și locot. colonelulŭ Segarcianu, eram fórte deprinșĭ cu înălțimile munțilorŭ și cu formațiunea repede a terenului, și tocmai acéstă împregiurare ni-a ajutatŭ de ne-am suitŭ câtŭ de bine în susŭ prin straturile florilorŭ de pe cósta cea fórte repede și stâncósă, așa că în deosebite rêndurĭ în-

derată de cătră Germania, de câtŭ a fostŭ altă dată. Ministrulŭ crede, că nu pare a fi adevĕrată judecata, ce se atribue cancelarului asupra puterii militare a Italiei. Şi mai puţinŭ încă pare a fi adevĕratŭ că d. de Caprivi se preocupă chiar de acum cu reînoirea triplei alianţe. D. Brin declară, că guvernulŭ îşĭ va da tóte silinţele pentru a susţiné prestigiulŭ ţĕrii şi că tot-déuna s'a arĕtatŭ credinciosŭ triplei alianţe. D. *Lucifero* declară, că nu e satisfăcutŭ. D. Brin a rĕspunsŭ în urmă d-lorŭ Barzilai din stânga legalitară şi Carmino din drépta asupra manifestaţiilorŭ din Viena, cu ocasia jubileului Papei. Elŭ a ḑisŭ, că sĕ exagerézâ importanţa unui faptŭ, care s'a produsŭ în mai multe rêndurĭ în timpurile din urmă. Limbagiulŭ întrunirii din Viena a fostŭ mai puţinŭ violentŭ decâtŭ alŭ altorŭ întrunirĭ precedente. Amintindŭ cuvintele predecesorului sĕu, D. Brin a ḑisŭ că Italia e destulŭ de tare pentru a nu se îngriji de aceste sforţărĭ nefolositore, carĭ nu potŭ sĕ turbure independenţa şi unitatea Italiei. D-nii *Barzilai* şi *Carmino* nu suntŭ satisfăcutĭ. Celŭ d'ântâiŭ anunţă, că va transforma întrebarea în interpelare.

Circulară în causa alegerei de Metropolitŭ.

Consistorulŭ Metropolitanŭ din Blaşiu publică în causa alegerei de Metropolitŭ următórea circulară, pe care a adresat'o cătră întregŭ clerulŭ archidiecesanŭ.

Nr. 455—1893.

Onorate în Christosŭ Frate!

Precum s'a anunţatŭ prin circularulŭ veneratului capitulŭ metropolitanŭ cu data de 31 Iulie 1892, Nr. 2940, a plăcutŭ provedinţei divine a chiăma pe fericitulŭ nostru archiepiscopŭ şi metropolitŭ Dr. *Ioanŭ Vancea* de *Butésa* la altă viéţă, spre a renumĕra meritele neperitóre, ce acestŭ archiereu bunŭ şi marinimosŭ şi le-a câştigatŭ prin activitate neobosită şi zelŭ apostolicŭ pentru înflorirea sfintei bisericĭ, prin promovarea binelui spiritualŭ alŭ credincioşilorŭ din archidiecesa nóstră şi din întréga provinciă metropolitană de Alba Iulia şi Făgăraşŭ şi prin nenumĕratele sale jertfe materiale aduse pentru înaintarea culturală a poporului românŭ şi pentru mângăierea orfanilorŭ, vĕduvelorŭ, sĕracilor, preoţilorŭ ajunşĭ la adâncĭ bĕtrâneţe şi a tuturorŭ acelora, carĭ în acéstă viéţă au cerutŭ ajutorŭ dela inima lui nobilă.

Astfelŭ, devenindŭ vacantŭ scaunulŭ archiepiscopescŭ şi metropolitanŭ de Alba-Iulia şi Făgăraşŭ, acestŭ consistorŭ şĭ-a ţinutŭ de sfântă datorinţă a face toţĭ paşii de lipsă, pentru-ca archidiecesa nóstră sĕ nu rĕmână multŭ timpŭ fără de archiepiscopŭ, ér provincia nóstră bisericéscă fără de metropolitŭ alesŭ de voturile veneratului clerŭ îndreptăţitŭ la acésta. Intre altele în 3 Septemvre 1892 sub nr. 3533 am înaintatŭ pe calea înaltului ministeriu reg. ung. de culte şi instrucţiune publică o preaumilită rugare cătră Majestatea Sa, gloriosulŭ nostru Impĕratŭ şi rege apostolicŭ, în care cu omagială supunere amŭ cerutŭ, sĕ dispună Preagraţiosŭ completarea scaunului archiepiscopescŭ şi metropolitanŭ prin alegere, după vechiulŭ obiceiu observatŭ neîntreruptŭ în biserica nóstră.

A nóstră ferbinte rugare nu a rĕmasŭ fără de efectŭ, căcĭ prin Inaltulŭ rescriptŭ ministerialŭ cu data de 14 Decemvre 1892 nr. 2288 pres. amŭ fostŭ încunosciinţaţĭ, că Majestatea Sa cesareă şi regéscă apostolică, prin Preaînalta hotărîre din Viena cu data de 12 Noemvre 1892, s'a înduratŭ preagraţiosŭ a concede, ca completarea scaunului archiepiscopescŭ gr. cat. de Alba-Iulia, devenitŭ vacantŭ prin mórtea fericitului Dr. Ioanŭ Vancea, — pe lângă susţinerea apriată a dreptului Sĕu de denumire în acéstă privinţă şi fără de nicĭ o consecuenţă pentru viitorŭ, — sĕ se facă şi în casulŭ presentŭ în modulŭ şi după procedura aceea, care s'a aplicatŭ la denumirea de archiepiscopŭ a fericitului Dr. Ioanŭ Vancea.

Provocaţĭ fiindŭ prin citatulŭ rescriptŭ ministerialŭ, a arĕta totŭ odată şi pe cei îndreptăţiţĭ a concurge cu votulŭ lorŭ la alegerea de Metropolitŭ, noi cu datulŭ 3 Ianuarie a. c. nr. 4752 din 1892 am satisfăcutŭ acestei provocărĭ, arĕtândŭ, că clerulŭ archidiecesanŭ ar trebui sĕ-şĭ trimită deputaţii sĕi după cele 39 tracturĭ protopopescĭ, ce au esistatŭ în anulŭ 1868, şi accentuândŭ totŭ odată, că cu ocasiunea alegerei trebue sĕ se fácă candidarea astfelŭ, încâtŭ faţă cu tóte trei persónele, ce au sĕ între în numĕrulŭ ternariu, sĕ se pótă validita deplinŭ voinţa şi dorinţa maiorităţii clerului alegĕtorŭ.

Escelenţa Sa Domnul ministru de culte şi instrucţiune publică, prin înaltulŭ rescriptŭ de d-to 17 Ianuarie a. c. nr. 88 pres. tradusŭ mai josŭ pe limba română, din cuvêntŭ în cuvêntŭ a dispusŭ însĕ aşa, precum urméză:

Magnificului şi Reverendissimului Domnŭ Ioanŭ M. Moldovanŭ canonicŭ lectorŭ şi Vicarŭ capitularŭ alŭ Archiepiscopiei gr. cat. de Alba-Iulia, în Blaşŭ.

Precum se póte afla din scrisórea mea aci sub ·/. alăturată, adresată venerabilului Capitolŭ spre a se publica la timpulŭ şi loculŭ sĕu, Maiestatea Sa cesareă şi regésca apostolică, cu pré înalta sa hotărîre din 12 Noemvre an. trecutŭ, s'a înduratŭ a concede pré graţiosŭ, ca completarea scaunului archiepiscopescŭ şi a metropoliei gr. cat. de Alba-Iulia devenite vacante prin mórtea lui Dr. Ioanŭ Vancea, — pe lângă apriata susţinere a pré înaltului sĕu dreptŭ de denumire în acéstă privinţă şi fără nicĭ o consecinţă în viitorŭ, — sé se facă şi în casulŭ presentŭ în modulŭ şi după procedura aceea, care s'a aplicatŭ la denumirea de Archiepiscopŭ a lui Ionŭ, óre când Dr. Vancea.

„Pe basa acestei pré înalte hotărîrĭ pentru alegerea, ce are sĕ îndeplinéscă trina candidare, se defige terminŭ pe ḑiua de 16 Aprilie a. c., ér Maiestatea Sa, cesareă şi regéscă apostolică, cu pré înalta sa hotărîre de d-to 4 Ianuarie a. c., s'a înduratŭ a încredinţa pré graţiosŭ conducerea actului de alegere domnului Mihailŭ Pavelŭ episcopŭ gr. cat. de Oradea-mare şi domnului baronŭ Samoilŭ Jósika preşedintele consiliului de direcţiune alŭ statului rom. catolicŭ transilvanŭ, în calitate de comisarĭ regescĭ.

„Acestea premiţêndu-le, dispuseţiunea mea cu privirea la modalitatea alegerei şi la agendele Magnificenţiei tale, spre orientare şi acomodare, este următórea:

„Am recercatŭ pe domnii comisarĭ regescĭ esmişĭ, ca pe améḑa ḑilei, ce precede ḑiua de alegere, sĕ binevoéscă a se afla în Blaşiu şi sĕ se aşeḑe în reşedinţa archiepiscopéscă. Ţinerea în ordine a cuartirului aparţine afacerilorŭ Magnificenţei tale în conţelegere cu comitele supremŭ alŭ comitatului Albei-Inferióre.

„In ḑiua premergĕtóre alegerei, după améḑĭ, la óra predeterminată, întregŭ clerulŭ, ce are dreptŭ de alegere, trebue sĕ se convóce în biserica catedrală, ca acolo, — înaintea domnilorŭ comisarĭ regescĭ, carĭ vorŭ fi rugaţĭ a se presenta în biserica catedrală prin o deputaţiune şi presentându-se vorŭ face cunoscutŭ scopulŭ esmisiunei lorŭ, — sĕ se verifice îndreptăţirea la votŭ a clerului, ce are dreptŭ de alegere, spre care scopŭ se va alege mai întâiu din partea clerului unŭ notarŭ generalŭ (Notarius generalis cleri).

„Indeplinindu-se acestea, se va publica ordinea şi procedura observată la alegere, după aceea toţĭ vorŭ fi dimişĭ cu acea îndatorire, că a doua ḑi, adecă în ḑiua de alegere, dimineţa la $7\frac{1}{2}$ óre, la signalulŭ datŭ cu clopotulŭ celŭ mare, sĕ se adune érăşĭ toţĭ în biserică.

„In biserica catedrală toţĭ acei bărbaţĭ, carĭ vorŭ voi a concelebra sfânta liturgiă împreună cu „Veni Sancte" (Impĕrate cerescŭ), se vorŭ îmbrăca în ornatele lorŭ bisericescĭ. După-ce toţĭ se vorŭ fi îmbrăcatŭ, ér ceilalţĭ membri ai clerului se vorŭ fi aşeḑatŭ în ordinea şi la loculŭ cuvenitŭ, între sunetele tuturorŭ clopotelorŭ dela biserica catedrală, vorŭ merge în ordine la reşedinţa archiepiscopéscă, pentru-ca împreună cu domnii comisarĭ regescĭ sĕ se reîntórcă în biserică spre a fi de faţă la sfânta liturgiă, ce se va începe şi se va celebra.

„După terminarea sfintei liturgii, d-lŭ episcopŭ comisarŭ regescŭ va ţiné o cuvêntare pentru clerulŭ adunatŭ şi la încheiarea acesteia va îndruma pe toţĭ alegĕtorii sĕ se reîntórcă la cuartirele lorŭ, provocându i, ca pe la 10 óre, pe când se va da din nou signalŭ cu clopotulŭ celŭ mare, fiă care sĕ grăbéscă îndĕrĕtŭ la biserică, aducênd fiă-care votulŭ sĕu scrisŭ pe o ţudulică de hârtiă, în care sĕ fiă scrisŭ numele aceluia, pe care ilŭ doresce a-lŭ candida la archiepiscopiă.

„La 10 óre trăgêndu-se clopotulŭ celŭ mare, se adună totŭ clerulŭ în biserică şi de-acelo érăşĭ în şirulŭ şi rêndulŭ cuvenitŭ se duce după comisarii regescĭ, şi reîntorcêndu se cu aceştia în biserică, fiăcare se aşéḑă la loculŭ sĕu, şi anume: a) domnii comisarĭ regescĭ, esmişĭ pentru conducerea alegerii, împreună cu secretarulŭ lorŭ şi cu protonotarulŭ generalŭ alŭ clerului cuprindŭ locŭ la o masă separată, pregătită anume pentru dênşii; pe acéstă masă va sta şi urna în care se depunŭ voturile; b) dela acéstă masă în josŭ de ambele laturĭ vorŭ fi aşeḑate scaune, pe carĭ de-a drépta în loculŭ prim şedŭ membrii capitolului metropolitanŭ, după dênşii vicarii foranei archiepiscopescĭ, după aceştia protopopii actualĭ, apoi egumenulŭ ordului Sf. Vasilie şi cei 2 representanţĭ ai corpului profesoralŭ; c) de-a stânga şedŭ mai întâiu vice-protopopii districtualĭ, şi după dênşii representanţii districtualĭ, toţĭ după etate. Modalitatea sĕu procedura alegerii va fi acésta: Ocupândŭ fiă-care loculŭ sĕu: a) mai înainte de tóte se alegŭ din clerŭ trei numĕrătorĭ sĕu însemnătorĭ de voturĭ (scrutatores), aşa ca unulŭ sĕ fiă dintre protopopĭ, alŭ doilea dintre viceprotopopĭ şi alŭ treilea dintre representanţii clerului; b) după acésta secretarulŭ domnilorŭ comisarĭ regescĭ cetesce Preaînalta hotărîre referitóre la exmiterea domnilorŭ comisarĭ regescĭ, ér după aceea protonotarulŭ clerului cetesce rescriptulŭ meu adresatŭ capitulului metropolitanŭ; c) după îndeplinirea acestora se cetesce catalogulŭ membrilorŭ din clerŭ, carĭ au votŭ de alegere şi numele absenţilorŭ se însémnă; d) după acestea secretarulŭ domnilorŭ comisarĭ regescĭ pe cei presenţĭ îndreptăţiţĭ la votŭ îi învită pe nume, ca fiăcare unulŭ câte unulŭ, în ordinea cuvenită sĕ bage ţidulica votului sĕu împăturată în urna de pe masa comisarilorŭ regescĭ, şi după-ce toţĭ vorŭ fi făcutŭ acésta, Ilustritatea Sa domnulŭ comisarŭ regescŭ mirénŭ scóte din urnă unulŭ câte unulŭ voturile împăturate şi le numĕră cu mare atenţiune, şi aflându-se, că atâtea suntŭ voturile câţĭ alegătorĭ suntŭ de faţă, pe acelea ér le pune una câte una în urnă, din care scoţêndu-le érăşĭ una câte una, le predă pe rêndŭ protonotarului eclesiasticŭ, care desfăşurându-le, proclamă numele însemnate pe dênsele şi le admanuéză comisarilorŭ regescĭ spre vedere; ér cei trei scrutătorĭ însémnă punctuosŭ şi conscienţiosŭ numele proclamate şi le suméză; — totŭ acésta o face şi unulŭ dintre domnii comisarĭ regescĭ; e) terminându-se numĕrarea voturilorŭ, şi neobservându-se nicĭ o disordine, orĭ scădere, ţiduliceele voturilorŭ se ardŭ îndată în biserică; f) voturile se asémĕnă respective se combină între sine şi acei trei individĭ eclesiasticĭ, carĭ au căpĕtatŭ cele mai multe voturĭ, înaintea alegĕtorilorŭ presenţĭ se proclamă de trei candidaţĭ, carĭ au sĕ se aşternă la loculŭ Preaînaltŭ.

(Va urma.)

Dacoromânismulŭ

şi

politica culturală maghiară.

După sĕvêrşirea unirei, celŭ dintêiu episcopŭ mai însemnatŭ alŭ bisericei române gr. cat., *Ioanŭ Inocenţiu Clainŭ*, a strămutatŭ reşedinţa sa la Blaşiu, unde a fondatŭ unŭ claustru de călugărĭ basilitanĭ şi unŭ seminariu pentru crescerea de clericĭ. In an. 1754, *Gregoriu Majorŭ*, alŭ treilea urmaşŭ alŭ episcopului Clainŭ, deschise gimnasiulŭ. Din timpulŭ acesta începêndŭ, miculŭ Blaşiu, care în véculŭ alŭ XVII era proprietatea particulară a principelui Apafi, devine centrulŭ vieţii culturale române. In acéstă localitate neînsemnată atêrnă léganulŭ „rumunismului" astăḑĭ atâtŭ de pretenţiosŭ; aicĭ şĭ-a trăitŭ elŭ copilăria lui, aicĭ a crescutŭ june, fără ca noi Maghiarii sĕ fi avutŭ măcarŭ bănuiala, că aḑĭ, ca bărbatŭ crescutŭ, cu mânĭ înarmate îşĭ pretinde mai multŭ de a treia parte din teritoriulŭ statului maghiarŭ.

Totŭ acestŭ episcopŭ Gregoriu Majorŭ, a trimisŭ, pentru completarea studiilorŭ, pe Georgiu *Şincai*, Petru *Majorŭ*, şi Samuilŭ *Claiu* la *Collegiulŭ Propaganda* din Roma. Dintre aceştia rolulŭ celŭ mai mare şi mai însemnatŭ în istoria românismului l'a jucatŭ George Şincai. Că cine a fostŭ acestŭ Şincai o scie fiă-care Românŭ, care scie scrie şi ceti, noi însĕ o putemŭ învĕţa din o disertaţiune a lui *Papiu Ilarianu*, care a ţinut'o la Academia română în 1869, despre viéţa, operile şi ideile lui Şincai, şi la sfêrşitulŭ căreia preşedintele Academiei, *Eliade Rădulescu*, a esclamatŭ: „Domnii mei! Mare este ḑiua de aḑĭ, fiind-că aḑĭ eternisămŭ memoria lui Şincai, unulŭ din cei mai marĭ Românĭ, martirulŭ românismului".

Biografulŭ lui, Papiu Ilarianŭ, spune că câtă vreme Şincai a petrecutŭ în Roma (1774—1779), vechile monumente de-acolo, dér mai alesŭ renumita columnă a lui Trajanŭ au deşteptatŭ în elŭ ideia, de-a scrie istoria Românilorŭ. După reîntórcerea în patriă a şi scris'o, dér parte din causa censurei, parte pentru piedecĭ materiale, n'a putut'o publica. Lucrarea lui şĭ-a numit'o *Cronica Românilorŭ* şi spune în ea, că Trajanŭ ocupândŭ Dacia, Ardélulŭ de aḑĭ, din legionarii şi colonii sei s'a născutŭ poporulŭ românŭ de aḑĭ, care, şi după domnia romană, a trăitŭ între munţii Ardélului, ca poporŭ cu viéţă de statŭ, până la venirea Maghiarilorŭ! Că locuit'au Românĭ în Ardélŭ, când au venitŭ Maghiarii, nu ne spune nicĭ un moment istoricŭ, afară de însemnările Anonymului, carĭ au apă-

---

şi-şĭ conducĕtorii noştri ne făceau atenţĭ, sĕ nu mergemŭ mai departe.

Păstorii spunŭ, că oile mănâncă cu o deosebită plăcere aceste florĭ, carĭ însĕ în teritoriulŭ lorŭ din muntele Trăsnita suntŭ bine ferite, căcĭ acolo nicĭ cile nu pré potŭ străbate la păşunitŭ.

După ce am culesŭ atâtŭ noi, câtŭ şi conducĕtorii noştri florĭ din destulŭ, ajungêndŭ în partea cea de dincolo a teritoriului cu florile, am luat-o în susŭ pe pĕrĕulŭ de acolo, numitŭ pĕrĕulŭ „Grehoţişului", şi urcând cósta cea fórte repede, am intratŭ în pădurea de bradŭ, ce se afla de asupra teritoriului cu florile, şi de aicĭ apoi am eşitŭ la golŭ prin câmpiile de afine, ce suntŭ acolo, carĭ cu astă ocasiune aveau nisce fructe fórte frumóse, marĭ şi multe. Totŭ pe aicĭ, peste regiunea lemnului şi în muntele Smida cătră Bindea, se aflau mulţime de bujorei de munte (Alpen-rose, rhododendron), carĭ însĕ acuma tóte erau fără flóre.

(Va urma.)

rută în 1746, aşa déră cam cu 40 anĭ înainte de ce şĭ-ar fi începută Şincai Cronica sa. Étă, că ună isvoră istorică maghiară servesce ca cea mai puternică basă şi armă fundatorului istoriografiei daco-române.

După Şincai, *Gelu* se închină lui Tuhutum, care cam aşa, cum strĕinii *Anjouii*, sĕu ca Habsburgii, au devenită regii Maghiariloră, fără ca Maghiarii sĕ fi devenită Italienĭ orĭ Germanĭ, a devenită şi elă principele Româniloră şi a fundată ţéră, ce-i dreptă în raportă de dependenţă faţă cu Ungaria, dér cu numeróse condiţiunĭ de viéţă de stată şi cu caracteră autonomă. Acestă caracteră autonomă nu şi-lă pierde Ardélulă decâtă dela Sf. Stefană începêndă, dér pentru acésta Românii din Ardélă au avută şi mai târḑiu aristocraţiă română deosebită şi viéţă naţională până la 1437, când şĭ-o perdă. De atuncĭ începêndă aristocraţia română se maghiariséză, ér poporulă română devine jobagiu, cum era şi pe timpulă lui Şincai.

Şincai nu-şĭ póte publica Cronica, dér şĭ-o edă pe a sa Petru *Majoră*, care de altmintrelea este o copiă a Cronicei lui Şincai — şi astfelă, după cuvintele preşedintelui Academiei române din Bucurescĭ, Majoră devine *Moise ală Româniloră*. Ală treilea dintre triumviratulă de pe acelă timpă din Roma, Samuilă *Clainŭ*, scrie gramatica daco română pe care o edă Şincai în 1780 corectată şi amplificată, dreptă dovadă, că limba română este mama şi basa limbei classice latine.

Este interesantă a sci, că toţĭ trei se tragă din familii nobile maghiare: *Klain de Szàd*, *Sinkai de eadem* şi *Major de Dicsöszentmárton*.

Mai caracteristică e, că doi dintre fundatorii istoriografiei daco-române, adecă Şincai şi Major, au trasă lungă vreme lefurĭ dela statulă maghiară, ca censorĭ şi corectorĭ românĭ ai Academiei, deşi lozinca loră era: *Dacia a Româniloră! Maghiarii nu suntŭ în Dacia decâtŭ usurpatorĭ.* Unulă dintre ei, Şincai, persecutată de conaţionalii şi coreligionarii sĕi, află refugiu la o familiă aristocrată maghiară (contele Wass de Czege) Dér mai caracteristică e, că istoriografii literaturei române privescă în Şincai pe ună martiră ală tiraniei maghiare, pe basa unei fabule urḑită de roditórea loră fantasiă.

(Va urma.)

SCIRILE ḐILEI.

— 10 (22) Februarie.

Lucrările pentru restaurarea palatului dela Cotrocenĭ (România), reşedinţă de iérnă a principelui moştenitoră, voră începe în luna lui Aprilie. Restaurarea va costa între 700 000—1,000 000 de leĭ. Planurile, după carĭ se va face restaurarea, suntă gata.

—x—

Căsĕtoria prinţului Bulgariei se va celebra, după cum spună ḑiarele străine, la 10 Aprilie, la Vila Pianore, lângă Viareggio. — O depeşă cu data de 13 l. c. st. n. ne aduce vestea: Dumineca a avută loc logodna prinţului la Schwartzau, în presenţa familiei ducale de Parma, a princesei Clementina, prinţului Filipă de Coburg şi a suiteloră prinţului Bulgariei şi a ducelui de Parma. După liturghia celebrată de abatele de Frohsdorf în capela castelului, s'a făcută bine-cuvêntarea ineleloră şi s'a pronunţată o alocuţiune de către abatele. In urmă a fostă ună prânḑă în familiă; apoi felicitările delegaţiunilor comuneloră din Schwartzau şi Breitenau. S'au preparată pentru 18 c. mai multe serbărĭ şi retragere cu facle arangiată de pompierii din Schwartzau şi Breitenau.

—x—

Vagóne deraiate. Aséră, între órele 6—7, au scăpată vre-o cincĭ vagóne de marfă din gara Dérste şi au percursă linia spre gara Braşovă cu o mare iuţélă, aşa încâtă în 3—4 minute au sosită în gara Braşovă, unde s'au ciocnită cu o locomotivă. Ciocnirea a fostă vehementă. Vagonulă întêiu s'a sfărimată, ér celelalte au deraiată şi s'au stricată. Fochistulă de pe locomotivă a fostă aruncată, câtă colo, însĕ nu i-s'a întêmplată nimică.

—x—

Concertulă societăţii filarmonice. Societatea filarmonică, ce s'a formată de mai mulţĭ anĭ aicĭ în Braşovă sub conducerea meritatului directoră ală musicei orăşenescĭ Anton Brandner, ne-a dovedită aséră, prin concertulă ei ală doilea, ală ciclului acestuia, că merge înflorindă înainte. Comitetulă societăţii a procedată practică, punêndă la disposiţia publicului mai multe avantagii. Membrii societăţii suntă din tóte naţionalităţile şi puterile astfelă întocmite şi dau resultate îmbucurătóre atâtă din punctă de vedere materială, câtă şi morală. Programulă concertului a fostă variată şi alesă. Ne-a oferită atâtă musică clasică mai seriósă, câtă şi mai veselă. Ouvertura „Coriolan" de *Beethoven*, o piesă fórte seriósă, a produsă ună escelentă efectă, ca începută. Dibaciulă măestru în vióră *Max Krause*, cunoscută prea bine publicului braşovenă, ni-a oferită, prin concertulă lui *Spohr*, o plăcere deosebită. Serenada de Volkmann asemenea a plăcută multă publicului; o serenadă unică în felulă sĕu, dér cu multă şică compusă, partea intêiu şi a treia a fostă de tótă frumseţea. O adêncă impresiă a făcută asupra publicului Symfonia Reformaţiunei a lui *Mendelssohn*, ună opă musicală sublimă şi măreţă, care te pătrunde. Andantele cu care se începe e lină şi maestosă, trâmbiţele facă mare efectă. Intrégă piesă fu cu mare esactitate şi bravură esecutată, orchestra trecêndă peste părţile ei cele mai grele cu siguranţă. Publiculă a aplaudată din rĕsputerĭ atâtă pe dirigentă, câtă şi pe membri orchestrei. — *e* —

—x—

Preşedintele senatului francesă, *Leroyer*, şĭ-a dată demisiunea din consideraţiunĭ sanitare. Succesorulă sĕu probabilă că va fi Chalemel-Lacour, sĕu Iules Ferry.

—x—

Sinucidere. In Cluşiu s'a împuşcată în ḑilele aceste, cu ună revolveră, voluntarulă pe ună ană Paul Babo, din reg. 51 de infanteriă. Sinucigaşulă a lăsată o epistolă adresată „tatălui meu de 81 de anĭ încăruntită în cinste" în Sepsi-St-György.

—x—

„Romänische Jahrbücher" este titlulă nou ală revistei politice „Romänische Revue" a cărei redacţiune a trecută acum la Sibiiu. Editoră ală acestei reviste este Dr. W. Rudow. „Rumänische Jahrbücher" va fi totă aceea ce a fostă „Romänische Revue"; ună organă de informaţiune despre starea şi aspiraţiunile politice şi culturale ale poporului Română.

Liga din Parisŭ.*)

Primimă din Parisă scirea, că Liga de acolo a sĕrbătorită printr'o şedinţă publică ḑiua de 24 Ianuarie (aniversarea Unirei Principateloră române.)

D-lă *Mehedinţĭ* a ţinută cu ocasia asta o conferinţă despre *„Datoria presentă"*, în care autorulă a espusă cu multă pĕtrundere misiunile cele marĭ, pe carĭ le póte sĕvêrşi ună poporă, când are voinţă. Conferenţiarulă şĭ-a sprijinită afirmaţiunile sale printr'o mulţime de esemple istorice.

D lă Mehedinţĭ terminândă pune membriloră Ligei în vedere luptele eroiloră dela 1848, carĭ au preparată terenulă pentru Unire, rugându-i ca luândă pildă dela aceia, sĕ-şĭ împlinéscă cu sânţeniă datoriile către poporă.

Liga a felicitată totă cu ocasiunea acésta pe unulă dintre cei mai însufleţiţĭ luptătorĭ pentru Unirea ţĕriloră surorĭ, pe d lă *Ionŭ Ghica*, prin următórea telegramă:

Parisŭ, 24 Ianuarie 1893.

Domnului *Ionŭ Ghica*, preşedintele Academiei

Bucurescĭ.

Liga din Parisă salută cu admiraţiune, iubire şi devotamentă pe marele patriotă, părtaşulă gloriosă ală lupteloră eroice, carĭ au creată România modernă. Trăiéscă Ionă *Ghica*, esemplulă nobilă ală ómeniloră, carĭ au trăită şi s'au sacrificată pentru idealulă sublimă: fericirea şi mărirea némului loră!

D lă Ghica a rĕspunsă prin următórea telegramă:

Ghergani, 25 Ianuarie.

D-lui George *Moroianu*.

Parisŭ, 7 Rue Thénard.

Fiţĭ, Vĕ rogă, interpretulă sentimenteloră mele de recunoscinţă către valoroşii membrii ai Ligei. *Puţinŭ s'a pututŭ face, multŭ Vĕ rĕmâne de făcutŭ. Stăruinţă, devotamentŭ* şi Dumneḑeu va fi cu voi.

Ionă Ghica.

*) Scrisórea, în care ni-au sosită informaţiile aceste, din greşélă, a rătăcită pe la Petersburg şi *Kronstadt* din Rusia şi abia după 10 ḑile a sosită la destinaţiă.

Concertŭ şi balŭ românŭ în Cluşiu.

Cluşiu, 9 Febr. 1893.

Se vede, că nimenea nu se crede chiămată a puté scrie despre concertulă română din éstă ană, de ce, nicĭ nu mĕ miră de locă, deórece e fórte greu a refera despre ună concertă, care — după cum scriu şi foile strĕine locale, — s'a ridicată la ună nivelă atâtă de înaltă artistică, încâtă între tóte concertele locali, ocupă ună locă de frunte şi întrece pe tóte cele de până acum. Décă mĕ pună, ca sĕ scriu, nu se întêmplă, că dóră eu m'aşĭ ţinea mai competentă ca alţii, ci numai, ca sĕ aibă şi publiculă o icónă despre acéstă petrecere românéscă, care stórce admiraţiunea chiar şi a strĕiniloră, făcêndă onóre atâtă tinerimei arangiatóre, câtă şi întregei românimĭ.

La órele 8 séra era deja întrunită ună publică fórte elegantă şi frumosă în sala Redutei, care era splendidă decorată. Intr'ună capĕtă era făcută podiulă pentru concertă, o adevĕrată grădină din plante esotice.

La órele $8^1/_2$ se începù concertulă cu o „Serenadă" esecutată de corulă universitară română cu multă exactitate. După aceea urmà perorarea d-lui *I. R. Chereches*, care a predată 4 fragmente din „Despot-Vodă" de Alexandri cu pricepere rară, interpretândă intenţiunile poetului. Publiculă 'i mulţămi prin călduróse aplause.

Ca punctă 3 amă avută ocasiunea a auḑi pe d-lă *I. Damianŭ*, d-sa are o voce puternică şi plăcută. Cu frumósele melodii naţionale, ce le-a predată cu atâta simţă şi cu ună timbru atâtă de naţională, încântà întregă publiculă, care nu mai înceta de a lă aplauda. Totă aşa frumosă a fostă şi ală 5-lea punctă, care asemenea a fostă esecutată de d sa şi care la dorinţa publicului a trebuită sĕ fiă repetată.

Punctele cele mai însemnate însĕ şi de-o valóre adevĕrată artistică, care cu toţii le aşteptamă cu nerăbdare, au fostă incontestabilă prestaţiunile Domnişórelor *Anna* şi *Sidonia Popŭ*, (ficele d-lui advocată A. Popp), carĭ suntă bine cunoscute nu numai publicului română, dér recunoscute şi admirate ca artiste şi de strĕinĭ.

D-ra Anna Popp de astă-dată a predată „Tarantella" de Liszt, dovedindă şi acum, că tóte greutăţile, fugiturile, trillurile pentru d-sa suntă numai jucăriă, scie face instrumentulă sĕu sĕ urle sĕu sĕ cânte móle, cu ună cuvêntă domineză peste elă. Publiculă a erumptă în nesfêrşite aplause, rechiămândă pe artistă.

Punctulă de culminaţiune a fostă joculă artistică de violină ală D-rei Sidonia Poppă. „Romeo et Juliette" de Sarosate, acompaniată la piană de sora D-sale Anna. Ună aspectă pitorescă pentru publică surorile concertante.

Cum au apărută pe podiu, au fostă primite cu nesfêrşite aplause din partea publicului. Apoi au începută sĕ cânte punêndă în uimire pe toţĭ, şi reinoindu-se aplausele la fiăcare pasagiu. Celă ce nu le-a auḑită încă, nicĭ nu póte avé ideiă despre joculă domnialoră. Modulă elegantă de predare, interpretarea fidelă, uşurătatea cu care învinge tóte greutăţile, caracteriséză joculă D-şórei violiniste, care întotdéuna scie sĕ cucerésca publiculă. La furtunósele aplause şi nenumĕrate rechiămărĭ, ce nu voiau sĕ încete, D-şórele au mai adaosă programulă cu câteva doine naţionale, emoţionândă publiculă până la lacrĕmĭ.

Punctulă ultimă esecutată de coră a încheiată concertulă, lăsândă pe toţĭ încântaţĭ.

Acum se începù joculă, deschisă prin d rele concertante cu d-nii preşedinţĭ, cu „Ardeleana", formândă ună cercă frumosă. S'au dansată mai multe jocurĭ naţionale, între ele şi „Romana".

Inainte de pausă s'au esecutată şi jocurile istorice „Căluşerulă" şi „Bătuta" de către 12 tinerĭ universitarĭ cu vătavulă în frunte, în costume frumóse naţionale, între repeţite aclamaţiunĭ entusiaste.

Dintre notabilităţile oraşului, ce apărură, amintimă între alţii pe Feldmarschal Lieutenantulă de Galgoczy, generalii Say şi Dielmann, majoră-adjutantă Strasser etc., carĭ s'au esprimată în cei mai măgulitorĭ terminĭ, nu numai despre petrecere, numĕrându-o între cele mai splendide şi elegante ale carnevalului, dér şi despre frumseţa dameloră române, şi mai alesă despre strălucitulă concertă. La plecare au mulţămită comitetului, pentru-că li-a dată ocasiune de-a lua parte la o aşa petrecere.

Publiculă îşĭ petrecù până 'n ḑorĭ de ḑi, când se depărtà cu suvenirile unei nopţĭ neuitate.

Ér noi n'avemă, decâtă sĕ dorimă, ca fiă-care întreprindere română sĕ aducă atâta onóre inteligenţei şi bravei nóstre tinerimĭ, ca acéstă întrunire adevĕrată românéscă, aicĭ tocmai în centrulă şovinismului!

Ună participantă.

Telegr. Gaz. part. a „Trans."

Bucurescĭ, 21 Februarie. D-lă Neculae *Filipescu* a fostă alesă primară ală Bucurescilor în loculă d-lui Triandafilă, dimisionată.

DIVERSE.

O femeiă tetovată. Acum câţĭ-va anĭ ună óre-care Mr. Starr poseda ună cabinetă de curiosităţĭ şi ună muzeu la New-York, unde se putea vedea şi ună omă tetovată cu desĕvêrşire, care căḑuse odată în mânile sĕlbaticiloră dela carĭ suferise acéstă operaţiĕ, într'o ḑi venì la elă o femeiă numită Frena Woodward, întrebându'lă décă nu i-ar puté da ceva de lucru. Ea i se plânse că soţulă ei era la spitală, avêndă ună picioră ruptă, şi că ea şi cu copilulă ei n'aveau cu ce trăi, pentru care ilă ruga sĕ'i dea vre o ocupaţie, spre a'şĭ câştiga pânea ḑilnică. Atuncĭ posesorului muzĕului, despre care pomenirămă, îi veni în minte acéstă idee: de ce nu ar expune óre şi o femee tetuvată? Ḑisă şi făcută! Elă propusese femeei ca sĕ o tetuveze şi s'o expue în muzeulă lui. In acelaşă timpă însĕ, îi atrase atenţiunea, că procedeulă pentru tetovare era destulă de îndelungată şi fórte durerosă şi că afară de acésta trebuia sĕ găséscă pe cine va care sĕ se pricépă în lucrulă acesta. Sêrmana femee după multă rĕsgândire se hotărî. Atuncĭ Starr găsì ună bĕtrână matelotă, care se precepea în ale tetovărei şi chiar trăia din aceea că făcea diferite semne pe braţele şi pe mânile mateloţiloră. Stăpênulă muzeului încheià o învoélă cu sĕrmana femee, prin care se obliga sĕ'i plătéscă câte 10 dolarĭ pe sĕptĕmână în timpulă tetovărei şi apoi în timpulă unui ană câte 50 dolarĭ pe sĕptămână. Acéstă condiţie fiind primită, bĕtrânulă matelotă începù cu tetovarea, care durà 7 lunĭ şi pe care femeea o suferi cu ună eroismă rară, până când faţa îi sĕmăna cu ună tablou viu. Ea fù prima femee albă tetovată şi aduse mulţĭ banĭ stăpânului muzeului. Ea se putea vedea până mai anulă trecută la Barnum şi poseda o avere însemnată.

Proprietarŭ **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Gregoriu Maioră.**

Cursulu pieței Brașovŭ

din 21 Februarie st. n 1893.

Bancnote românescĭ	Cump.	9 50	Vênd.	9 53
Argintŭ românescŭ	„	9.45	„	9.48
Napoleon-d'orĭ	„	9.58	„	9.62
Lire turcescĭ	„	—.—	„	—.—
Seris. fonc. „Albina" 6%		—.—	„	—.—
„ „ 5%	„	—.—	„	—.—
Imperialĭ	„	—.—	„	
Galbinĭ	„	5.58	„	5 63
Ruble rusescĭ	„	—.—	„	—.—
Mărcĭ germane		58.80	„	59.15

Discontulŭ 6—8% pe anŭ

Cursulŭ la bursa din Viena

din 20 Februarie st. n 1893.

Renta de aurŭ 4%	116 20
Renta de hârtiă 5%	101 25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare aurŭ	122.70
dto argintŭ	102.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (prima emisune)	120 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	—.—
Bonurĭ croato-slavone	—.—
Bonurĭ rurale-ungare	96.15
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	97 50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	152.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	145.25
Renta de argintŭ austriacă	99 30
Renta de hârtiă austriacă	98.90
Renta de aurŭ austriacă	118.35
Losurĭ din 1860	150.—
Acțiunile băncei austro-ungare	990.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr	389.25
Acțiunile băncei de creditŭ ungar.	330.40
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.67
Napoleon-d'orĭ	9.64
Mărcĭ 100 împ. germane	59.27½
Londra 10 Livres sterlinge	121 25

Sosirea și plecarea trenurilorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta

Trenulŭ mixtŭ: 4 óre 20 min. diminéța.
Trenulŭ accel.: 2 óre 18 min. după am.
Trenulŭ de persóne: 7 óre 23 min. séra.

2. Dela Brașovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ accel.: 5 óre 15 minute dimin.
Trenulŭ mixtŭ: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenulŭ accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașovŭ la Zĕrnescĭ:

Trenulŭ mixtŭ: 9 óre 5 min. diminéța.
Trenulŭ mixtŭ: 5 óre 13 min. după am.

Dela Brașovŭ la Ch.-Oșorheiu.

Trenulŭ mixtŭ: 5 óre 20 min. diminéța.
Trenulŭ mixtŭ: 8 óre 50 minute a. m.
Trenulŭ mixtŭ: 3 óre 10 min. după am.

Sosirea trenurilorŭ în Brașovŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne: 8 óre diminéța.
Trenulŭ accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 10 óre 5 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașovŭ:

Trenulŭ accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 6 óre 58 minute séra.
Trenulŭ accel.: 10 óre 17 minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Brașovŭ.

Trenulŭ mixtŭ: 6 óre 2 min. diminéța.
Trenulŭ mixtŭ: 1 óră 14 min. după am.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașovŭ.

Trenulŭ mixtŭ: 8 óre 25 min. diminéța.
Trenulŭ mixtŭ: 5 óre 32 min. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 9 óre 25 min. séra.

Anunciurĭ
(inserțiunĭ și reclame)

Suntŭ a se adresa subscrisei administrațiunĭ. In casulŭ publicărĭi unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmêntŭ, care cresce cu câtŭ publicarea se fece mai de multe-orĭ.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI."

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria **Nicolae Ciurcu**, și în tutungeria **I. Gross**.

ABONAMENTE
la
„GAZETA TRANSILVANIEI"

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ . . . . 3 fl. —
Pe șése lunĭ . . . . 6 fl. —
Pe unŭ anŭ . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunĭ . . . . 10 fr.
Pe șése lunĭ . . . . 20 fr.
Pe unŭ anŭ . . . . 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ . . . . 2 fl. —
Pe șése lunĭ . . . . 1 fl. —
Pe trei lunĭ . . . . 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ . . . . 8 francĭ.
Pe șése lunĭ . . . . 4 francĭ.
Pe trei lunĭ . . . . 2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domniĭ, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei."